

Ministeren for kulturelle anliggender (Sølvhøj): Jeg kender den også efter min mening beklagelige sag, som hr. Thestrup nævnte, hvori der faldt nogle mærkværdige udtalelser i forbindelse med en bestemt nævningsag. Der er imidlertid i et sådant tilfælde ikke nogen som helst tvivl om, hvor ansvaret ligger. Det ligger hos den pågældende programchef, der har det, der i forretningsordenen benævnes det fulde kunstneriske og kulturelle ansvar. Man vil altså i en given situation ikke være i tvivl om, hvem man skal drage til ansvar. Hvad enten dette ansvar kan siges at være af egentlig personlig karakter eller ej, ved man, hvem man skal rette skytset imod, og hvordan sagen eventuelt skal gribes an.

Imidlertid håber jeg over for hr. Thestrup at have givet fornødent udtryk for, at det ikke er et område, som Danmarks radio — og heller ikke jeg — betragter som noget hvilende, som noget, der har fundet sin endelige form, og jeg vil gerne igen bekræfte tilsagnet om, at vi, hvis det skønnes fornødent, hvis nyt materiale kommer frem, eller hvis berettiget ængstelse med hensyn til, om denne sag nu er tilstrækkeligt varetaget med gældende bestemmelser, skulle gribe nogen, absolut er indstillet på fornærede drøftelser af sagen.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Den næste sag på dagsordenen var:

Fortsættelse af forhandling om boligministerens redegørelse for den indgåede bolig-aftale.

(Foregående forhandling findes i tidenden sp. 3055).

Forhandlingen genoptoges.

Else-Merete Ross: Ministeren sagde i går, at forliget ikke betegner det ideelle. Det kan alle forligspartnere nemt blive enige om. Vi har alle haft ideer og forslag, som vi fandt bedre end det, der blev resultatet; men skulle vi hver have holdt på sit, var der ikke blevet noget forlig. Nu har vi bøjet os for hinanden og er kommet et stykke længere end ved forliget i marts

1965 og har derved vist, at vi er villige til i samarbejde at søge at få et af de største og mest komplicerede politiske stridsspørgsmål bragt nærmere sin endelige løsning.

Jeg tror ikke, at nogen af os er så naiv at mene, at det indgåede forlig er ensbetydende med, at vi efter normaliseringsperioden har løst alle boligproblemer; men det vigtigste er også, at vi nu er på vej mod løsningen og ikke bliver ved med at træde vande og ingen vegne komme. Ved nu at have fastlagt de principielle retningslinjer, og ved at vi har givet tilsagn om at søge flest muligt lovforslag fremsat og gennemført i denne folketingssamling, har vi lagt et pres på os selv og forpligtet os til, at der virkelig sker noget.

Den store forskel i lejeniveauet i den gamle og den nye boligmasse mellem lejligheder af nogenlunde samme størrelse og kvalitet har længe virket som en urimelighed, der blev særlig grell ved, at det hyppigst var de unge, der fik de dyreste lejligheder. Målet med den normalisering, der nu skal finde sted, er at få lejen i det gamle byggeri hævet, så den gradvis kommer til at svare til brugsværdien, og at få lejen i nybyggeriet påvirket i nedadgående retning, så man ad begge veje får det hidtidige svælg udlignet så meget som muligt under hensyntagen til kvalitet og beliggenhed. Det er for mit parti væsentligt, at lejerbeskyttelsen opretholdes, og at lejeforhøjelsen bliver gradvis.

Vurderingen af lejlighederne i den gamle boligmasse medfører et administrativt besvær. Det er derfor nødvendigt i lejeudvalget at finde frem til kriterier for vurderingen, så at den kan gennemføres så praktisk som muligt. Vurderingen har den fordel, at den giver lejerne besked om, hvad der forestår dem, så at de kan tilrettelægge deres budget derefter i god tid. Vurderingen har desuden den fordel, at der straks vil udelukkes en del gammelt byggeri, som ikke kan bære nogen stigning. Der er desuden sat en under- og en overgrænse i faste beløb for, hvor stor den årlige lejestigning må være. Overgrænsen har nok den ulempe, at det bedste byggeri, selv efter 8 år, ikke er nået op til en leje svarende til brugsværdien. I hvor stor udstrækning det vil være tilfældet, vil dog afhænge af prisen i nybyggeriet til den tid.